

تأثیر ازتوباکتر در مقادیر مختلف ازت و فسفر بر رشد و عملکرد برنج (*Oryza sativa* L.)مریم پیوندی^(۱)، ایران یزدان پناه عبدالملکی^(۱)، مه لقا قربانلی^(۱)، آنتیخانفیری^(۲)

(۱) گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران-شمال

(۲) گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران-شمال

مقدمه:

برنج یکی از مهمترین غلات جهان می باشد که منحصرًا به منظور مصرف انسان کشت می شود و این گیاه غذای عمده بیش از نصف مردم دنیا است.

بعضی از باکتریهای موجود در ریزوسفر با مکانیسمهای مختلفی باعث تغییرات فیزیولوژیک و مورفولوژیک در گیاه شده و مجموعه این تغییرات روی رشد، تغذیه و سلامت آن اثر مثبت می گذارند. این باکتریها تحت عنوان باکتریهای محرک رشد گیاه، **PGPR (Plant Growth Promoting Rhizobacteria)** نامیده می شوند. ازتوباکتر جز این گروه از محرکهای رشد هستند (۱).

PGPR ها از طریق افزایش میزان جذب و دسترسی عناصر غذایی (۳)، کنترل زیستی و تولید هورمونها و کاهش اتیلن گیاه (۹)، می توانند رشد گیاه را بهبود می دهند.

ازتوباکتر یک باکتری ازاد زی تثبیت کننده نیتروژن مولکولی است و قادر به تحریک و افزایش رشد گیاهان از طرق مختلفی نظیر تثبیت نیتروژن (۵)، هورمونهای گیاهی، ویتامینهای گروه **B** (۶)، توسعه سیستمهای ریشه ای گیاه و اسیدهای الی در ریزوسفر است (۷).

مواد و روشها:

به منظور ارزیابی اثر باکتری ازتوباکتر در مقادیر مختلف نیتروژن و فسفر بر روی رشد گیاه برنج، این آزمایش در مزرعه ای واقع در ۴۵ کیلومتری شهرستان ساری انجام شد و آزمایشگاه محمودیه دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال انجام شد.

ازتوباکتر (گونه **A. Chroococcum**) از جناب آقای دکتر اخوان (آزمایشگاه محمودیه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران-شمال) دریافت شد. باکتریها در محیط کشت مانیت کشت گردید و نشاها در اول خرداد از خزانه به مزرعه منتقل و به مدت نیم ساعت در محلول حاوی لیگنیت و محیط کشت باکتری قرار داده شدند. نمونه های آلوده شده و غیر آلوده (شاهد) بلافاصله در کرت های آماده شده کشت گردید.

نشاها ی الوده شده یا غیر آلوده به ازتوباکتر در کرت هایی با ابعاد ۲ × ۲ متر که به صورت بلوکهای کاملا تصادفی طراحی شده بود، منتقل شدند. دو نوع کود شیمیایی شامل کود فسفات آمونیوم (با فسفر ۰/۴۶٪) و اوره (با نیتروژن ۰/۴۶٪) استفاده شد. کود فسفات آمونیوم به مقادیر **۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ kg/ha** یک هفته قبل از انتقال نشاها به مزرعه و کود اوره به مقادیر **۱۰۰، ۲۰۰ kg/ha** در دو نوبت (۱۰ و ۲۵ خرداد) به زمین اضافه شد.

نمونه برداری:

نمونه برداری از همه کرتها سه ماه پس از نشاءکاری به صورت کاملا تصادفی، ۴ کپه از هر کرت صورت گرفت و تعداد برگ، حجم ریشه، وزن ریشه، وزن خوشه، وزن گیاه، ارتفاع گیاه و وزن اندام هوایی در هر گیاه، اندازه گیری شد.

نتایج و بحث:

همه فاکتورهای رشد در نمونه های آلوده شده در تیمارهای مختلف کودهای نیتروژن و فسفر نسبت به تیمارهای شاهد افزایش معنی داری داشت. (جدول ۱). رشد ریشه ساقه حجم ریشه وزن ریشه و ساقه در تیمارهای N1P1, N1P2 الوده به ازتوباکتر بیشتر از تیمارهای شاهد بود و در تیمارهای الوده به باکتری نیز حضور باکتری باعث کاهش نیاز گیاه به کود گردید و افزایش فاکتورهای رشد در این تیمارها مشهودتر است. حضور ازتوباکتر در گیاه برنج باعث افزایش وزن ریشه شد که با نتایج تحقیقات وسی (۸) و پاندی و همکاران (۵) در مورد سویا همسویی دارد. تاثیر ازتوباکتر بر افزایش وزن خشک دانه در این آزمایش با تحقیق میشر و همکارانش (۴) بر روی گیاه ذرت و همچنین افزایش رشد گیاه، توسعه سیستم ریشه ای و وزن خشک اندام هوایی با تحقیقات خسروی (۲) که بر روی گندم انجام گرفت مطابقت دارد. رام و همکاران نیز اثر تلقیح ازتوباکتر را بر روی رشد و عملکرد گندم مثبت و معنی دار گزارش کردند که نتایج این آزمایش با تحقیق یاد شده همسو می باشد.

≤p (جدول ۱) میانگین شاخص های رشد. گروه بندی بر اساس آزمون دانکن در سطح ۰,۰۵.

تیمار	باکتری	وزن تر ریشه (g)	حجم ریشه (ml)	وزن تر اندام هوایی (g)	وزن خشک گیاه (g)	ارتفاع گیاه (cm)	وزن خشک خوشه (g)	تعداد برگ
N1P1	.	۳۱/۸(b)	۲۷ (c)	۱۳۰(b)	۶۴ (b)	۱۳۱(b)	۲۳ (b)	۹۱ (c)
N1P2	.	۳۰/۹(b)	۳۰ (b c)	۱۳۳(b)	۶۳۶(b)	۱۳۰ (b)	۲۴ (ab)	۱۰۷ (b c)
N2P1	.	۳۲/۳(b)	۳۰ (b c)	۱۴۲(b)	۷۱/۸(b)	۱۳۱(b)	۲۶(ab)	۱۰۹/۲ (b c)
N2P2	.	۳۴/۵ (b)	۳۰ (b c)	۱۵۹ (ab)	۸۷/۶ (ab)	۱۲۷ (b)	۳۳(ab)	۱۲۳/۷ ۲(b)
N1P1	۱	۵۷/۳ (a)	۵۵ (a)	۱۸۰ (ab)	۱۲۳/۵(a)	۱۳۹ (a)	۴۳ (a)	۱۳۸/۷ (ab)
N1P2	۱	۵۵/۸(a)	۵۲/۵ (a)	۱۹۰ (ab)	۱۰۴/۹ (ab)	۱۳۸ (a)	۳۸ (ab)	۱۳۷/۷ (ab)
N2P1	۱	۴۷/۱ (ab)	۴۵ (ab)	۲۱۰ (a)	۱۲۰/۹ (a)	۱۳۰ (b)	۴۴ (a)	۱۵۸ (a)
N2P2	۱	۱/۳۵(b)	۳۲(ab)	۱۳۲ (b)	۸۳/۱ (ab)	۱۲۸ (b)	۲۶/۸(ab)	۱۲۹ (ab)

منابع

- ۱- ملکوتی، محمد جعفر و مسعود کاووسی ۱۳۸۳- تغذیه متعادل برنج- وزارت جهاد کشاورزی- معاونت زراعت
- ۲- خسروی، هوشنگ - ۱۳۷۸- کاربرد کودهای بیولوژیک در زراعت غلات- نشریه فنی شماره ۹۴- نشر آموزش کشاورزی- کرج- تهران- ایران

- 3- Ladha, J.K., Reddy, P.M., 2003. Nitrogen fixation in rice systems: state of Knowledge and future prospects. Plant and Soil 252, 151-167.
- 4 - Mishra, M., Patjoshi, A.K., and Jena, D. 1998. Effect of biofertilization on Production (*Zea mays*) of maize. Indian J. Agron. 43: 307-310.
- 5- Pandey, A., Sharma, E., and Palni, L.M.S. 2003. Influence of bacterial inoculation On maize in upland farming systems of the Sikkim Himalaya. Soil Biochem. 30: 379-384
- 6- Rao, D.L.N., 1986. Nitrogen fixation in free living and associative symbiotic bacteria. In: Rao, S. (Ed.), Soil Microorganisms and Plant Growth. Oxford and IBH Pub., New delhi, pp. 116-141
- 7- Turan, M., Ataoglu, N., Sahin, F., 2006. Evaluation of the capacity of phosphate Solubilizing bacteria and fungi on different forms of phosphorus in liquid culture. J. Sust. Agric. 28, 99-108

8- Vessey J. K. 2003. Plant growth promoting rhizobacteria as biofertilizers. *Plant and Soil* 255: 571–586

9- Walsh, U.F., Morrissey, J.P., O’Gara, F., 2001. Pseudomonas for biocontrol of Phytopathogens: from functional genomics to commercial exploitation. *Current Opinion in Biotechnology* 12, 289–295.